

Schránka - Příbuzní

E F#mi Ami E E F#mi Ami E

Předehra...

E

Ze schránky tvůj dopis mám,

F#mi

napůl vzhůru napůl čtu si dál,

Ami

bylo to jedno z mála pěkných, šťastných rán. E

E

Kdy člověk neví, že je svět,

F#mi

hlavu v polštářích na zem a nechce se zpět

Ami

tak v tichém světle rána dýchá

H

z listu větrovém.

To co chybí mi je dotyk tvůj,

lásko povídej a po mě pluj,

tak jako řeka, když si ráno, rano meje břeh.

Slova stoupak k duši blíž,

ty víš, ty umíš, ty potěšíš,

to se stěny barví láskou

a mír svítí, svítí po všech zdech.

ref.

E

G#mi

|: Jak dokonale krásně zní...íí,

E7

že někdo má tě rád, že ví...ííí,

F#mi7

že schneš když uvnitř prázdno je,

Ami

E

když nemáš komu by ses aspoň, aspoň chvílku dal. :|

Rohlík, kafe, čistej stůl,

městkej rozhlas oknem dovnitř k nám vplul,

ten hlas podobal se zpěvu nočních, nočních žab.

Když milujou se pod skálou,

křičej žabí něhou láskou nestálou,

to ty jsi stálej lásko,

věrnej, věrnej natěšenej chlap.

ref.

|: Jak dokonale krásně zní...íí,

že někdo má tě rád, že ví...ííí,

že schneš když uvnitř prázdno je,

když nemáš komu by ses aspoň, aspoň chvílku dal. :|

ref.do ztracena:

Jak dokonale krásně zní...íí,

že někdo má tě rád, že ví...íí,

že schneš když uvnitř prázdno je,

když nemáš komu by ses aspoň, aspoň chvílku.....